

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 36. De Purgatorio, vt ad patientiæ opera excitemur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

leges. Aliquid item merito addam, quod ipso die possim explere: studendo totum illum in his gratitudinis & imitationis exercitationibus expedere: Sponsam imitatus, quæ dicebat: *d Cant. 1. 13. d Fasciculus myrrha erit mihi hodie dilectus meus, inter ubera mea commorabitur*: Et Apostolum dicentem: *e Gal. 2. 20 e Vno ego iam non ego: vivit verò in me Christus*, quæ intra me ipsum habeo, cuius virtute & fortitudine ambulabo, sicut alter Elias, *f 3. Reg. 19. 8 vsque ad montem Dei Horeb*, ascendens de virtute in virtutem, donec eum, clarè videam, quem in hoc Sacramento velatum habeo. Concludam verò meditationem colloquio cum ipso meo hospite benignissimo, supplicans, ut, licet, post species sacramenti consumptas, à me, quoad corporalem presentiam discedat; manere tamen semper dignetur, quoad spiritualement: Memoriam meam excitando, ut eius semper meminerit; illustrando Intelligentiam, ut cogitem, continuoque de eo mediter; & accedendo voluntatem, ut amore semper fit illi coniuncta, Amen.

MEDITATIO XXXVI.

DE PURGATORIO,
VT AD POENITENTIAE
opera incitemur.

PRAECIPVVS huius Meditationis finis est, eos, qui via insistent Purgatiue, ad poenaliū operum exercitationem animare:

quo

quò debitas pro culpa suis penas exsoluant, quæ
tamen eadem Meditatio haberi poterit in die
Commemorationis Animarum; vt, illarum vi-
cem dolentes, easdem pro viribus adiuuemus.

PUNCTVM I.

P R I M V M, considerandum est: statuisse
DEVM Dominũ nostrum, neminem post
lethale aliquod, aut etiam veniale pecca-
tum admissum, etiam cùm ipse misericordiã
suã culpam dimiserit, prius ad cælum admit-
tere; quàm certam aliquam pœnam culpæ re-
spondentem, iuxta diuinam ipsius iustitiam,
perfoluerit: siue id in hac vita pœnalibus fiat
operibus; siue in futura, (*in lacu in quo*, iuxta
Zachariam Prophetam, *non est aqua*; siue in
quo *ignis probat cuiusq; opus*, iuxta Apostolũ:
qui carcer est ad id à Deo destinatus, quem
PURGATORIUM appellamus) luenda re-
feruetur. Ad quem locum iusti hominis anima
ab Angelo suo deducitur, ad pœnam illam c
vsq; ad vltimum quadrantem exoluendam.

2. Mach. 12.
43. 45.

a Zach 9. 11
b 1 Cor. 3. 15.

S. Thom. in
Addit. q. 69
c. 70.
c Mat. 5. 27.

I.

CIRCA hanc fidei nostræ veritatẽ est pri-
mum perpendendum, quàm iustus sit Deus, &
quanta iustitiæ eius rectitudo; quamuis admi-
ssam habeat misericordiam: nullam siquidem
culpam relinquit impunitam. Nam ideo etiã
in Sacramento pœnitentiæ, cùm lethalem re-
mittit culpam; æternam, quæ illi debebatur
pœnam, commutat in temporalem: ostendens
in hoc tam misericordiam infinitam, dum cul-
pam, & æterno tempore duraturam grauissi-
mam pœnam condonat: quàm iustitiam, dum

aliquam, licet leuiorem & ad tempus aliquod tantum duraturam exigit. Hac igitur consideratione spiritum sumam ad me iustitiae eius accommodandum, cuius tantam experior misericordiam, vt commeritam in millionum annorum ignibus horribilem poenam, in paucorum voluntariam poenitentiam commutet: Quare quicquid in hac vita pati possum, parum esse iudicabo aut ferè nihil, eius comparatione, quod commeritus eram, & mihi condonatur.

II. DEINDE perpendam, poenam hanc temporaneam, nisi in hac vita insigni contritione, aut poenalibus operibus exsoluatur, omnino in futura esse luendam: tum vt iustitiae diuinae ordo seruetur; tum quod tantopere Deus amet puritatem, vt nihil in caelum admittat nisi purgatissimum, non à culpa solum, sed etiam ab omni poena, quae ipsius culpae reliquiae censetur. *d Ecclesia enim glorificata (Apostolo teste) neq; maculam habet neq; rugam, aut aliquid huiusmodi foeditatis.* Quamobrem tantam in hac vita puritatem curare deberem: vt nihil in altera purgandum superesset. *O Agne Dei, cuius sanguine, iusti stolae suas lauerunt; & animas dealbauerunt, vt in Regnum tuum sine mora admitterentur: tantum mihi, quaeso, preciosi tui sanguinis intuitu, culparum mearum dolorem tribue, vt liberata anima mea è corporis huius carcere, etiam à poenis libera, in Purgatorio non haereat, Amen.*

III.

Peccati venialis grauitas.

H. N. C. fiet transitus, ad perpendendam venialis peccati malitiam: siquidem animam à caelestis Regni

in-

ingressu ita remoratur, ut nisi ab ea purifica-
tam, eò peruenire sit impossibile. *¶ Non enim* *f. Apoc. 21. 27*
ait S. Ioannes, introibit in eam ciuitatem ali-
quod coinquinatum. Attendendum præterea,
quantopere Deus illud horreat, qui etiã suos
amicos, & sanctissimos, victos detinet, donec
ab eo purificentur: adeoque illos humiliat, ut
carcerem ad id constituerit obscuram, & sub-
terraneum Inferno ipsi proximum, in quo illa
purgatio fiat: ut ostenderet, quam graue sit
cuiusuis culpæ, aut pænæ, quæ ex ea oritur, onus,
quod ad abyssum adeò profundam nos proi-
cit. Ex quibus considerationibus magnum con-
tra Venialia peccata concipiam horrorem, ut
quæ tanto me bono priuent, tantum mihi car-
cerem minentur, tantumque sit eorum onus,
quo premor: præ omnibus autem illa detesta-
bor, ob auersionem, quam Deus ab illis offen-
dit. Quod ampliùs adhuc inferiùs expendem?

PUNCTVM II.

SECUNDO, consideradũ est, quod grauius a-
nimę omnes sentiãt, & ipsa mea feret, car-
ceris illius obscuritatẽ, & tenebras: pri-
uari nimirũ clara Dei visione, quæ poena illi
est similis, quã DAMNI vocant. Perpendendæ
quoque sunt sensus, ac doloris huius causæ.

PRIMA est, quòd ibi viuã valde Fide cogno-
scatur, quis Deus sit; quã bonus, pulcher, po-
tens; & quòd vltimus sit finis noster, & æterna
beatitudo: idq; multis nebulis, dubiisq; reie-
ctis, quibus in hac vita implicamur. Quæ fidei
viuacitas vehementiùs excitabit desiderium

finem

E
ONTE
F.

I.

finem suum vltimum videndi: ac proinde pœnam angebit, quæ ex eius oritur dilatione. Re-
 Quisime enim locum hic habebit illud Sapien-
 tis: *a Spes, quæ differtur, affligit animam.*

a Prou. 13.

12.

II.

SECUNDA causa est, quòd amor illic Dei
 valde sit excellens: ideoque summè optet di-
 lectum suum videre, illique coniungi. Nec
 habet ibi, quod ipsum soletur aut recreet sicut
 in hac vita ea se cogitatione solatur, quòd bo-
 nis operibus nouam gratiam, gloriamq; pro-
 mereri possit, & perfectionem suam augere;
 proximis etiam aliquid pietatis impendere:
 quæ omnia in Purgatorio locum non habent.
 & si cum his omnibus, quæ remittere attenti-
 onem amoris possunt, sancti aliqui tantopere
 Deum videre desiderant, vt ipsa dilatione ve-
 hementer affligantur, gementesque dicant cū
 Dauid: *b Heu mihi, quia incolatus meus pro-
 longatus est: multum incola fuit anima mea:*
 Quanto maiori sensu dicent hoc animæ illæ
 in Purgatorio detentæ, quæ & vehementer a-
 mant dilectum suum: & interim cruciantur;
 non vt in gloria crescant, sed vt debitas pœ-
 nas exsoluant.

b psal. 119 5

III.

TERTIA causa huius pœnæ est, quòd ani-
 mæ illæ, suspensæ teneantur; nec tempus sci-
 ant detentionis suæ in eo carcere, ac dilatio-
 nis videndi DEVM: Quamuis enim diuinæ
 sint voluntati conformes; pœnasq; illas & di-
 lationem æquo animo ferant: est tamen vera-
 que pœna grauis: quam aduertunt, ex propria
 culpa procedere, & ex negligentia & ignauia,

quam

quam habuerunt, tam in exercendis operibus satisfactoriis: quam in desiderio Deum vident: siquidem S. Brigittæ reuelatum legitimus, ob remissum & languidum huiusmodi desiderium, particularem propriamque esse poenam constitutam; quam DESIDERII Purgatorium appellant, quâ afficiuntur, qui repièdè DEVM videre desiderarunt.

Refert Blosius in Monili Spiritu ali c. 13.

AVGETVR etiam hæc poena ob priuationem visionis Christi Domini nostri, virginisq; sanctissimæ, ac dulcissimæ Angelorum, sanctorumque societatis; ac reliquarum rerum visionis, quas visuras se credunt, & sperant: omnium enim fidem valde viuam habent, ob immortalitatis suæ, & purgatorii ipsius experientiam, quam re ipsa iam habent.

Huius poenæ grauitas potest aliquomodo tanquam ex vestigio deprehendi, ex ea, qua nobilis & prudens quispiam afficitur, dum in obscurissimo aliquo carcere detinetur, non videns lumen cæli, nisi modicum per exiguam aliquam rimam; nec cum suis cognatis, amicis aut notis agens, nec sciens, quid in mundo agatur, aut quanto tempore sit carcer ille duraturus: nisi quod de innocentia sua securus, certo speret se liberum dimittendum Et quamuis fas sit credere, custodem Angelum interdum accedere, qui animam, cuius curam in hac vita gessit, consoletur; illud tamen etiam licet existimare, eam id respoasuram, quod cæcus Thobias Raphaeli Angelo respondit: *Quale* c. Thob 5. 12
gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & in

Wien

E
ONTE
E.

mentali non vides: & addituram nec dulcissimum creatorem ac Redemptorem meum. Anima mea, quandoquidem tantæ huius poenæ, quæ te manet in Purgatorio, fidem habes, nisi hanc, quam pro tuis culpis debes, exsoluas, ne differas solutionem, ne & ipse Deus claræ sui visionem tibi differat. Concupisce fervore magno, ad Deum videndum peruenire, remouendo quicquid huius desiderij executionem impedire potest: ut poena ipsa cum vita quoque finiatur; moxq; in aternæ gloriæ requiem ingrediaris.

PUNCTVM III.

TERTIO, consideranda est poena, quæ dicitur *SENSVS*, quam patietur anima in Purgatorio, dum terribili illo igne torquetur.

HANC ex eo primùm licet æstimare, quod ille ignis ille idem sit cum igne Inferni, cuius comparatione noster hic ignis est, ac si esset depictus. Deinde, quia torquet miraculosè tanquam instrumentum Dei, & quidem irati: cuius manus grauis est valde, quando propriam iniuriam vlciscitur. & ut ignis argentum liquefacit, ut illud ab scoria purget; sic a ignis iste (teste quodam Propheta) *purgabit, & collabit filios Leui, quasi aurum & quasi argentum* hoc est horrendè affliget animas; & ab scoria, quam in mundo contraxerunt, purificabit. Et quamdiu purificandum quippiam supererit, continuus erit dolor: Neque enim somnus ibi erit, aut aliqua distractio, aut simile quid, quo eius seueritas temperetur, sicut in hac vita est.

se solet. Ex quo SS. Patres colligunt: PURGATORII dolores, (si eorum poenas, & cruciatu spectes) quoscunque alios dolores superare, quibus peccatores in hac vita afficiuntur, & Martyrum cruciatus: imò & eos, quos Rex ipse Martyrum IESVS CHRISTVS perpessus est. Cui propterea summa animi demissione dicere possum: O dulcissime Redemptor, ne, quæso, in furore tuo arguas me inferni siue gehennæ igne: sed ita puram me fac vitam ducere, ut neque PURGATORII igne inhi ad perfectam purificationem sit opus, Amen.

Ex his considerationibus tres affectus, firmæque animi decreta concipiam.

PRIMUM est, insignis timoris Dei, & iustitiæ eius. Si enim rem ipsam altiùs perpendere volo: non me tantopere terrere potest, quod Maiestas illa diuina, aspiciens peccatorum animas Inferni ignibus cruciari, nulla earum compassione tangatur, utpote inimicorum, & qui ipsum actu oderunt ac detestantur: sed quod quæ in Purgatorio ardent, horrendis que poenis cruciantur, & quidem interdum ob leues valde aliquas culpas; quasque ipse Deus valde tanquam amicus diligit, & ab eisdem vicissim vehementer amatur, eas ita cruciari patiatur, donec quicquid debent exsoluant: hoc verò multo magis terrere me debet. Quis non timeat te ô Rex gentium? si fructuosam arborem ob spinas pauculas bonis fructibus admixtas ita ignibus exurendam

tradis:

*S. Aug. in
Psal. 37.
S. Greg. in 3.
Psal. penit.
S. Tho. 3 p.
q. 46. a. 6.
ad 3.*

I.

E
ONTE
E.

tradis: quid de ea facies, quæ sicca est, planèq;
sterilis; nec alios fructus, quàm grauium pec-
catorum spinas pròduxerit?

II.

SECUNDVM firmum propositum & animi
decretum faciam, satisfaciendi in hac vita pro
meis peccatis: quasvis pœnitentias corporif-
quæ afflictiones libenter amplectens. siquidem
hæ omnes, si cum illis Purgatorii conferantur,
velut nihil esse censebuntur. Nam quicquid
in hac vita patimur, & modicum est, & breui
tempore durat; multumquæ ad progressum in
virtute, & gratiæ gloriæque augmentum
promerendum confert: cum in Purgatorio &
multa, & grauiora, & diuturniora tolerentur;
quæ nihil ad prædictos fines conferant. Quare
rogandus mihi est Deus, vt, si remissior ego e-
ro in debito meo in hac vita exsoluendo, ad-
hibeat ipse laborum & tribulationum ignem,
quo purificer, & debitum cum lucro aliquo
soluam, quod postea sine eo essem soluturus.
b Mala. 3.3. O mi Saluator, qui b filios Leui, hoc est Ec-
clesiæ tuæ quasi aurum, & argentum per
ignem purgare & colare, promissisti: purifica
me, sicut tibi placebit, in hac vita: vt ab ea e-
gressus, ad te in futura fruendum perueniam;
Amen.

III.

c 1. Cor. 3. 12

TERTIVM erit propositum, venialia pec-
cata pro viribus fugiendi; quæ (vt Apostolus
ait) c Ligna fenum, & stipula sunt, quibus Pur-
gatorii ignis alitur, qui me torquet. Quod,
si fidei oculis intuear, temerarium planè esse
iudicabo. Sicut si hominem ligna in sylua ce-
dentem,

dentem, domumque exportantem interroga-
rem, quemnam in finem id faceret, ipseque re-
sponderet: ad ignem excitandum, quo sit po-
stea exurendus: stultum eum planè iudicarem.
quantò ergo stultior ego iudicandus sum, qui
multa faciam magnâ meâ voluptate, quæ non
alium mihi finem adferent, quàm ignem illum
horrendum alere, quo sim in Purgatorio exu-
rendus? O anima mea, quæ supra aded pretio-
sum fundamentum Christum Dominum no-
strum es fundata; superædifica magni etiâ pre-
tiji opera, aurum charitatis, argētum innocen-
tiæ, pretiosos aliarū virtutum lapides, qui te-
cum in æterna vita permaneant. Cave sis talia
aliqua admiscere, quæ sunt peritura, ligna aua-
ritiæ, sensualitatis fenum, stipulam vanitatis,
inordinatè aliqua vitæ huius bona diligendo:
quia omnia huiusmodi, ignis erunt alimentum,
qui in futura te graviter exuret. Obone IESU,
à tali me, quæso, amentia libera; & gratiâ tuâ
ab his peccatis præserua. Amen.

S. Thom. su-
pra.

PUNCTUM IV.

QUARTO, duo valdè insignia, quæ in
Purgatorij Animabus esse constat, sunt
diligentiùs perpendenda.

PRIMUM est, quòd exactissimè Dei volun-
tati, quoad pœnarum acerbicatem, & diutur-
nitatem sustinendam se subijciant; illosque
cruciatu patientissimè ferant, & amplectan-
tur; gaudentes, quòd DEVS adeo sit iustus, vt
ipso pro meritis castiget, atque in tam seueri

I.

Pars I.

A a

ignis

E
ONTE
E.

ignis fornace purificet: quo benè mundatos liceat in cœlum peruenire. Ex quo discam patientiam in tribulationibus habere; si eas volo mihi Purgatorium esse, non gehennam. siquidem & minores illæ, & mihi vtiliores sunt, ad mea debita exsoluenda; & à diuina iustitia in eum finem mihi mittuntur & destinantur. Et cum omnia, quæ in Deo sunt, amabilia sint: quia ipse est a totus desiderabilis: si eum sincerè diligo, meritò gaudebo, quòd adeò sit iustitiæ & æquitatis amator, vt locum etiam ad peccati mei correctionem, quam adeo iuste promeritus sum, destinatum habeat.

a Cant. 1.16

II. SECUNDVM est, vehemens desiderium, quo animæ illæ tenentur, vt piorum Christianorum, qui in terris adhuc versantur, sacrificijs, orationibus, eleemosynis, ieiunijs, alijsque satisfactorijs operibus adiuuentur: Indulgentijs quoque & alijs Ecclesiæ suffragijs: quòd citius à pœnis illis expeditæ, ad Deo fruendum peruenire liceat. Quod ipsum excitare me debet, ad eas pro viribus iuuandas, etiam aliquid mihi ipsi subtrahendo, quod illis impertiar. Si enim intimum mihi amicum in medijs his flammis cernerem, liceretque absque damno & combustione mea, illum inde inducere, crudelitati tribueretur, si id nõ facerem: si igitur fidei oculo conspicio, animas illas horrendis ignibus cruciari; liceretque eas aliquo sacrificio, Indulgentia, alijsve pijs operibus inde eripere: magnæ erit charitatis, sollicitum ne in hoc officio impendendo præbere.

Et si,

Et si, quod mihi fieri vellem, merito debeo
proximis meis facere: æquum certè est, quæ-
cunque potero, ad eas inde liberandas, præsta-
re; sicut vellem, ab alijs mihi illic existenti-
similia officia exhiberi. Maximè quòd hac cu-
rà id promerear, vt, cum ego illuc venero, a
lijs DEVS inspiret, me vt similiter inuent. b
Misericordes enim misericordiam cōsequuntur,
in eo scilicet rerum genere, in quo ipsi fuerunt
misericordes. Imò & animæ ipsæ, cum ad Dei
conspectum perueniunt. valde se gratas erga
eos exhibent, à quibus se adiutas agnoscunt.
Ideoque sollicitè Dei nobis auxilium in tribu-
lationibus procurabunt. & licet operis pij
satisfactionem, quam defunctis applico, mi-
hi reuera subtraham; eam tamen eleemosy-
næ nomine illis impertiens, meritum meum
apud Deum augeo: quia ipsa charitas auge-
tur: dum, quæ mihi erant necessària, mihi ipsi
subtraho, vt succurram indigenti. Propter
has omnes causas, ait scriptura: c *Sancta & sa-*
lubri est cogitatio pro defunctis exorare, vt à
peccatis, hoc est peccatorum pœnis soluantur.
Ex ea enim cura proueniunt bona illa, quæ di-
ximus, ijs, qui pro eis orant.

H A C Meditatione finis imponitur ijs,
quæ ad viam pertinent PURGATIVAM, &
anime puritatem, qua eius est proprius finis.
Cuius defectus, si quos habebit in hac vita, re-
parabimur in futura Purgatorio: vt integra
plenaq; puritati aditus pateat ad gloriam, qua

III.

S. Greg. 4.
Moral. c. 57.
b Matt. 5. 7.

IV.

V.

E
ONTE
E.c Mach. 12.
46.

ultima est inter lustorum Nouissima. De qua
 propterea gloria Meditationes instituentur ad
 finem 6. Partis, quia vltimum est inter diuina
 beneficia; vltimusque via VNITIVAE
 terminus, in quo iusti Deo coniuncti
 in seculorum secula requie-
 scent, Amen.

FINIS PRIMAE PARTIS.

